

Et års studieophold på

THE FRANK LLOYD WRIGHT SCHOOL OF ARCHITECTURE

Taliesin West, Arizona samt Taliesin, Wisconsin

Taliesin West, Arizona

Som en lille perle i et porøst og åbent landskab, på kanten af den buldrende moderne civilisation ligger Taliesin West. Som et solitært skib forankret for foden af de mægtige McDowell bjerge. Herude, i hvad som er kendt under betegnelsen den Sonoranske ørken, blandt karikerede kaktusser, stikkende i variation, på rødlig klippebund og under gasblå himmel rejser Frank Lloyd Wrights vinterlejr sig op af jorden. Hverken triumferende eller dominerende, men nænsomt sået og groet under pleje, omtanke og principfast styring. Her satte jeg mine fødder første gang en oktober aften, efter en lang køretur ud i hvad dengang forekom som absolut intethed, men som ti måneder efter har ekspanderet min forståelse af natur, arkitektur og mennesker i relation til hinanden

Over godt og vel et år har jeg opfattet de tårnhøje Saguaro kaktusser som mine pejlemærker i den bragende mørke ørken, når jeg efter lange og varme dage har kunne efterlade tegnebordets opgaver bag mig og begive mig ud til mit eget shelter for ro og hvile. I et landskab kun oplyst af månens skyggekastende skær, har jeg bevæget mig forsigtigt igennem en skov af stikkende

kaktusser, over sten og klippebund, i agt for klapperslanger og skorpioner; og fundet mit komplet åbne, dog bekvemt skyggende shelter, hvor min sovepose og ildsted har været eneste komfortmulighed overfor den drastisk dalende temperatur som dramatisk sætter ind få øjeblikke efter at solen har eksploderet sin nedadgående variation af lilla, orange og rød i horisonten

Jeg har levet i strukturer som er helt unikke i den arkitektoniske verdenshistorie. Studeret i bygninger skabt af det fellowship af unge mennesker som blev introduceret af Frank Lloyd Wright tilbage i nittenhundred og trediveerne, som en arkitektonisk uddannelse skabt på et "læring igennem arbejde" princip. Strukturer dikteret af Frank Lloyd Wright der fremstår tidsløse, var de skabt i en fjern fortid eller af i går. Opbygget med simple materialer, langt de fleste samlet op fra ørkengulvet, og bundet sammen af mørtel og cement. De knæler ved foden af McDowell bjergkæden, og ligger lavt i landskabet, som var de en naturlig del af det øvrige klippeafkast, tilfældigt knækket af bjergsiderne på et givent tidspunkt i historien. Altså en institution som i dag fremstår komplet og fuldt funktionsdygtig, og som

fortsat danner ramme omkring Frank Lloyd Wrights ideal om uddannelse, omend i en akademiseret og nutidig struktur.

Jeg har indtaget ethvert måltid og enhver lille bid af fritid i samråd med mine ottetredive medstuderende. Jeg har tilbragt højtider samt daglige gøremål i selskab med de elleve tilbageværende fellowship medlemmer fra Frank Lloyd Wrights virksomme dage, tilbragt formelle aftener i samråd med indikerede amerikanske vip'er, og haft min hverdag på en nutidig arkitektskole med udgangspunkt i de organiske idealer Frank Lloyd Wright skabte i hans tresårige karriere. Jeg er stolt over at være blevet en del af den arv som Taliesin samt Taliesin West bærer i den Amerikanske selvforståelse samt kulturarv.

Taliesin West er og var, et eksperiment i forståelsen af organisk design, i en organisk arkitektonisk principiel tankegang. Fra bygningernes placering, deres konstruktion og vigtigst af alt, det levede liv som de indeholder op til den dag i dag. Det betyder at de fremstår som en åben arkitektonisk lærebog. Det har været helt unikt for min læring at få indsigt i. Bygninger som ikke bare er form, men substans. Som ikke er skabt på basis af en mode, en stil eller en tidstypisk retning, men på basis af et princip om hvorledes vi som mennesker og natur tilpasser os hinanden, hvordan vi forholder os til hinanden og hvordan vi bliver nød til at have en holdning

til dette. Relevant for over halvfjerds år siden, og højtaktuelt i dag.

Vigtigst af alt, er jeg med min skandinaviske arkitektoniske indadvendthed og antiautoritære og kritiske baggrund blevet udfordret i en grad som jeg ikke havde forestillet mig mulig i selv mit værste fordomsfulde øjeblik. Enhver undring, tvivl eller protest jeg har gjort mig undervejs har udviklet sig til væsentlige faglige debatter og udmundet i en mere nuanceret forståelse af hvad arkitekturen for Frank Lloyd Wright var, og måske endnu vigtigere hvad arkitekturen for mine amerikanske medstuderende er idag.

Jeg har brugt ét år på at studere arkitektur væk fra mit normale terræn, i en umiddelbart genkendelig men særdeles anderledes kultur. Jeg er blevet udfordret på et pensum langt mere akademisk og skolet, end hvad mit århusianske studium tilbyder. Jeg har taget klasser, indleveret opgaver, og gået til kritikker. Jeg er blevet introduceret til antropologiske teorier og strukturelle beregningsmodeller.

Fagligt er jeg blevet udfordret og udviklet, mine evner optimeret og struktureret.

Men hvad der er kernen i min rejse og hvad som var svært aflæseligt i mørket den aften i Oktober, hvor jeg stod ved porten indtil Taliesin West's sekshundrede hektar store ørkenareal, var hvordan denne rejse har sprængt rammerne for hvad min forståelse for arkitek-

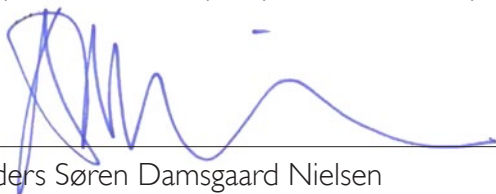
Desert shelter *The Lotus*, Arizona

tur er i dag. At følge et pensum, at fuldføre de formelle krav en uddannelse stiller dig er en selvfølge når man vil opnå en grad af perfektion samt professionalisme. Alt dette har været mig muligt herovre, men det ville også have været mig muligt på enhver anden formel arkitektskole.

Hvad der har ændret verdensbilledet for mig har været disse bygningsklumpe, placeret ude i Arizonas knastørre ørken, og på skranten i de bølgede bakkers frodige Wisconsin og begges forhold til deres unikke natur. Disse bygninger rummer i den forstand for mig en enorm mængde substans. Jeg har kunne sidde i de mange stille øjeblikke ude i ørkenen og betragte disse ruinøse skulpturer og reflektere over hvordan de påvirker mig, hvordan de udfordrer mit forudindtagede komfortniveau og hvordan de har ændret mit syn på forløb, bevægelse og frihed. Jeg har siddet i forsamlings-salen på Hillside i Wisconsin og utallige gange forundret mig over fraværet af den konstruktion som burde holde tag oppe og vægge lodrette, og derfor undersøgt, hvorledes alt dette er løst, for derefter at blive ekstatiske over den leg og kreativitet som disse steder emmer af. Måske er parolen, "Bygningerne er den bedste lærebog" en smule blød i kanten, og måske mere poetisk end akademisk. Men når man slipper alle parader og lader blyanten udfolde sig på skitseblokken, frit og fuldt tilstede, så dykker man ind i en verden hvor en sten ikke bare er en sten, men en ligeværdig detalje af elementer som alle er tæt forbundet, som en organisk mekanisme.

Ankommer man en mørk aften til en port, langt ude i en sandet og stikkende ørken og har man held til at blive lukket ind, ja så kan selv en jysk stenstøtte ikke undgå at blive væltet omkuld i en arkitektonisk storm af dimensioner der rækker udover stil, retning og mode, men trækker én ind i et net af betragtninger, undersøgelser, leg og kreativitet.

Jeg er derfor dybt taknemmelig og meget beæret over hjælpen samt troen på oplevelsen fra Dreyers Fonden.

Anders Søren Damsgaard Nielsen
Aarhus School of Architecture

FLLW Bedroom, Taliesin Wisconsin

My shelter, Taliesin West Arizona

Drafting Studio Taliesin West Arizona

Taliesin Wisconsin